Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seria garmondu pe o colonă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. seu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 francĭ, pe șese luni 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe șese lunĭ 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. seu 15 banĭ.
Atâtu abonamentele câtu și insertiunile sunt a se plătĭ înainte.

Nr. 32. Brașovŭ, Sâmbătă, 13 (25) Februarie 1888.

Jubileulŭ de 50 de anĭ alŭ „GAZETEI TRANSILVANIEI".

Borșa, Februarie 1888.

Tótă suflarea și tótă făptura românéscă se bucură de jubileulŭ de 50 de anĭ alŭ celei mai prețuite și mai bĕtrâne foi române în Ardealŭ, Bănatŭ și Téra unguréscă, alŭ „Gazetei Transilvaniei".

Décă acéstă fóiă, care a representatŭ în tótă viéța sa dorințele poporului românŭ, în împrejurări atâtŭ de funeste a ajunsŭ viéța de 50 de anĭ, putemŭ privi cu încredere în viitorulŭ și triumfulŭ nostru.

Primițĭ — deși mai târdiu — căldurósele mele felicitărĭ de jubileu, dorindŭ ca actualulŭ ei Redactorŭ sĕ vĕdă realisându-se dorințele întemeiătorilorŭ fóieĭ, care suntŭ și ale nóstre.

Trăiéscă „Gazeta Transilvaniei" și sprijinitorii ei!

Eliseu Barbosu, învĕțătorŭ.

Procurorulŭ reg. din Tergulŭ-Mureșului intentândŭ procesŭ de pressă „Gazetei Transilvaniei" pentru doi articulĭ apăruțĭ în véra trecută, tribunalulŭ de aicĭ a înmânatŭ erĭ directorului fóiei nóstre Dr. Aurel Mureșianu și redactorului Stefanŭ Bobancu următorulŭ actŭ de acusațiune însoțitŭ de-o citațiune, carĭ în traducere românéscă sună astfelŭ:

ad. Nr. 5687 — 1887.
k. ü.

Onorată tribunală regéscă ca tribunală de pressă cu jurațĭ!

Terminându-se cercetarea pornită în urma acusării onor. d-nŭ procurorŭ superiorŭ reg. din Tergulŭ-Mureșului, făcută în 26 Octomvre anulŭ trecutŭ sub Nr. 5111 din causa espresiunilorŭ ațîțătóre de ură contra națiunei maghiare cuprinse în articulii de fondŭ publicațĭ în fóia politică cuotidiană „Gazeta Transilvaniei", ce apare în Brașovŭ, în Nr. 176 dela 24 Augustŭ a. tr. sub titlulŭ „Brașovŭ 11 Augustŭ 1887" fără subscriere, mai departe în Nr. 179 alŭ aceleiașĭ foi sub titlulŭ „Brașovŭ 14 Augustŭ 1887" érășĭ fără subscriere, și predată în 2 Nonmvre an. trecutŭ sub Nr. 26, așternŭ în următórele

actulŭ meu de acusațiune.

1. În articululŭ de fondŭ apărutŭ în „Gazeta Transilvaniei" Nr. 176 fiindŭ vorba de Maghiarĭ, se cuprindŭ următórele espresiunĭ:

1) „În trufia lorŭ amenință cu cotropire și pe Românŭ ca și pe Sasŭ, și pe Serbŭ ca și pe Slovacŭ, decă nu intră în „marea națiune" și decă nu se adapă din „cultura" lorŭ".

2) „Aicĭ îșĭ află esplicare ...... și persecutarea, impilarea și schingiuirea Românului și a Sasului, ca și a Serbului și a Slovacului".

3. „Naționalitățile nemaghiare muncescŭ di și nopte, indură chinurĭ și suferințe, se sbuciumă și asudă, ducendŭ lipsurĭ și luptândŭ cu nenumĕrate neajunsurĭ, pentru ca cei dela putere sĕ trăiescă splendidŭ".

4. „Pentru ca adversarii noștri sĕ-și asigure acéstă posițiune .... esploatândŭ pe Nemaghiarĭ, terorisézŭ, persecută, înegrescŭ și calumniézŭ pe cei ce n'au venitŭ dela polele Altailorŭ".

II. In articululŭ de fondŭ din Nr. 179 alŭ „Gazetei Transilvaniei" fiindŭ asemenea vorba de Maghiarĭ, se cuprindŭ următórele espresiunĭ:

1. „Au totŭ voitŭ Ungurii sĕ sugrume vocea Românului ardeleanŭ, sĕ facă dintr'insulŭ unŭ ilotŭ politicŭ."

2. „...s'au juratŭ a nu'lŭ mai lăsa (pe Românŭ) sĕ trăiescă ca Românŭ în acéstă țeră."

Espresiunile mai susŭ citate cuprinse în articulii de fondŭ din numerii de mai multeorĭ amintițĭ 176 și 179 ai fóiei politice cuotidiane „Gazeta Transilvaniei" conținŭ fiecare de sine astfelŭ de afirmațiunĭ, carĭ suntŭ de natură a aprinde ura în contra națiunei maghiare și astfelŭ constituescŭ o ațîțare la ură, prin urmare involvă faptulŭ amintitului delictŭ prevĕdutŭ în § 172 alinea a doua a codului penalŭ.

In decursulŭ cercetării fiindŭ ascultatŭ redactorulŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureșianu, a depusŭ cu privire la articolulŭ de fondŭ din vorbă apărutŭ în Nr. 176, că acestŭ articulŭ s'a scrisŭ în absența lui de cătră coredactorulŭ Stefanŭ Bobancu și cumcă dînsulŭ (redactorulŭ-șefŭ) a dispusŭ sĕ-lŭ scrie cu aceea îndrumare, că trebue sĕ se rĕspundă la articululŭ apărutŭ în „Nemzet" dela 17 Augustŭ*) anulŭ trecutŭ, dér că în ce modŭ sĕ rĕspundă, nu i-a datŭ cu privire la cuprinsŭ nicĭ o îndrumare verbală orĭ în scrisŭ.

Ér câtŭ pentru articululŭ de fondŭ apărutŭ în Nr. 179 a declaratŭ, că elŭ însușĭ este autorulŭ lui.

Stefanŭ Bobancu recunósce în cursulŭ cercetării, că dînsulŭ a scrisŭ articululŭ de fondŭ apărutŭ în Nr. 176. Cu privire la acésta a depusŭ: Dr. Mureșianu l'a însărcinatŭ sĕ rĕspundă la articululŭ de fondŭ apărutŭ în „Nemzet" dela 17 Augustŭ an. tr., sĕ nu lase fără rĕspunsŭ acestŭ articulŭ, fără însĕ ca sĕ-i fi desemnatŭ mai deaprópe cum sĕ scrie respunsulŭ.

Pe temeiulŭ celorŭ premerse acusŭ în publicŭ pe Dr. Aurel Mureșianu, redactorulŭ responsabilŭ al fóiei politice cuotidiane „Gazeta Transilvaniei", și pe Stefanŭ Bobancu, coredactorulŭ fóiei amintite, pentru delictulŭ de ațîțare prevĕdutŭ în alinea a doua a § 172 din codulŭ penalŭ și care este a se pedepsi după alinea primă a acestui paragrafŭ.

După acestea pe lângă alăturarea actelorŭ cercetării, rogŭ cu stimă pe on. presidiu alŭ curții cu jurațĭ, sĕ binevoiéscă spre rĕsplătirea faptelorŭ comise pe calea pressei, prevĕdute în citatulŭ paragrafŭ alŭ codului penalŭ, sĕ stabiléscă diua pentru pertractarea procesului și sĕ citeze pentru acéstă di pe acusații din Brașovŭ, însciințându-mĕ și pe mine.

Dela procuratura reg.
Clușiu, 20 Ianuarie 1888.

Dr. Biro Janos
procurorŭ regescŭ.

*) In articululŭ din vorbă „Nemzet", discutândŭ luptele dintre Cehĭ și Germanĭ, a făcutŭ adecă următórea conclusiune:

„Decă e vorba se ne pronunțămŭ asupra unui regimŭ, atuncĭ noi ne ținemŭ de politicii cu judecată dréptă și cu raționamentŭ simplu, carĭ credŭ că totdeuna mai multŭ valorézà politica, *care mulțămesce celŭ puținŭ pe unŭ elementŭ constitutivŭ, ce susține statulŭ*, decâtŭ politica, care nu mulțumesce pe nicĭ unulŭ și caută a vindeca reulŭ unuia cu aceea, *că nicĭ celălaltŭ nu-și câștigă pânea de tóte dilele în modŭ splendidŭ*".

Nr. 139 — 1888.

Presentulŭ actŭ de acusațiune ilŭ înmânezŭ acusațilorŭ și procuraturei reg. din Clușiu ca acusatorŭ publicŭ cu acea însemnare, că pentru pertractarea procesului dinaintea curții cu jurați am ficsatŭ diua de *14 Martie* înainte de amédĭ la 9 óre, pe care di citezŭ pe procurorulŭ reg. ca acusatorŭ publicŭ și pe acusați în sala tribunalului reg. din Clușiu (Kolozsvár fötér Br. Bannfy palota) mai adăugândŭ, că despre acésta am însciințatŭ totodată spre scopulŭ chiămării membrilorŭ juriului și pe primarulŭ liberei cetățĭ reg. Clușiu.

Clușiu, 20 Febuarie 1888.

Tribunalulŭ reg. din Clușiu, ca președinte alŭ tribunalului de pressă cu jurațĭ:

Péterffy Domokos.

Situațiunea Elveției într'unŭ viitorŭ rĕsboiu.

Diarulŭ „Genevois" a publicatŭ dilele trecute unŭ articolŭ care a produsŭ o óre-care sensațiune și care, după cum se dice, se datoresce unui diplomatŭ străinŭ. Iată acestŭ articolŭ:

Pericolele, scrie acestŭ diplomatŭ, pe carĭ propaganda anarchistă și revoluționară, cu permisiunea autoritățilorŭ federale și a guvernelorŭ cantonale, le tolerează pe teritoriulŭ lorŭ, privitóre la Rusia și Germania, potŭ într'unŭ casŭ probabilŭ de unŭ rĕsboiu sĕ aibă cele mai grave consecințe pentru integritatea și independența Elveției.

Unŭ ministru germanŭ a și declaratŭ în Reichstagulŭ din Berlinŭ, ceea-ce tótă lumea scie că Elveția este, cu consimțĕmentulŭ sĕu, isvorulŭ nesecatŭ alŭ anarchiei în Europa. Elŭ a disŭ chiar, că numai prin mijloculŭ poliției secrete germane în Elveția, Germania a pututŭ sĕ descopere și sĕ împedice comploturile urzite acolo, și acésta fără sĕ fi primitŭ dela autoritățile federale o asistență, pe care amicia națiunilorŭ ar fi justificat'o și sancționat'o cu tóte acestea.

Acelașŭ ministru a mai adăogatŭ, că totŭ prin mijloculŭ acelei poliții secrete ar fi pututŭ însciința pe Rusia de complotulŭ diabolicŭ preparatŭ la Zürich, pentru asasinarea Țarului în Petersburg și pe care complotŭ l'a făcutŭ sĕ nu reușéscă. Elveția n'are acum amicĭ, precum avea în momentulŭ tractatului din Viena, când Rusia, cea mai forte dintre Puterile aliate contra Franciei, impedecă cu ajutorulŭ Angliei desmembrarea de care era amenințată Elveția, asigurându'i ast-felŭ integritatea ei. In timpulŭ rĕsbóelorŭ primei republice, Franța n'a respectatŭ nicĭodată integritatea Elveției. In casulŭ mai multŭ ca probabilŭ alŭ unui nou rĕsboiu european, este de temutŭ că Austria și Germania, *care au refusatŭ a garanta neutralitatea României*, nu vorŭ respecta nicĭ ele pe Elveția, pe care ele au declarat'o de focarŭ de propagandă revoluționară. In acestŭ casŭ Germania n'ar resista de sigurŭ dorinței de a'șĭ apropia óre-carĭ contoane ale Elveției germane, care i-ar conveni din punctulŭ de vedere alŭ strategiei militare. Sĕ nu se uite, că Neuchatel, unŭ apanagiu germanŭ, după tractatulŭ dela Viena, a fostŭ luatŭ dela Prusia cam forțatŭ în timpulŭ periódei revoluționare dela 1847—1848.

Decă dér autoritățile federale ale Elveției nu vor începe a'șĭ pune ordine în casa lorŭ, ea va fi negreșitŭ sfărîmată fără ca unŭ singurŭ glasŭ simpaticŭ sĕ se ridice în favórea ei. Italia, după cum ea face totd'auna, va încerca d'a pune mâna pe ceva și scumpa nóstră Genevă va deveni prada Franciei. Câtŭ despre Anglia, nicĭ unŭ guvernŭ englesŭ nu va pute sĕ obție dela parlamentŭ, după cum s'a întâmplatŭ în timpulŭ rĕsbóelorŭ lui Napoleon I., votarea creditelorŭ necesare spre a menține așa disulŭ echilibru europeanŭ. Ea a renunțatŭ de totŭ la acéstă politică în urma rĕsboiului franco-german. Sub influența masselorŭ Anglia nu va mai putea dicta nicĭodată, ca în 1815, prin o simplă consideratiune de sentimente, niște condițiunĭ ce ar putea fi profitabile micelorŭ state din continentŭ, și acésta în favórea vechilorŭ forme de guvernămĕntŭ, pentru carĭ democrația englesă afectează că nu se mai interesează de locŭ.

Situațiunea reală este decĭ critică încâtŭ este de datoria adevĕrațilorŭ amicĭ ai Elveției de a o face sĕ audă o voce de avertismentŭ până ce nu va fi prea târdiu.

Trebue sĕ sperămŭ, că organele luminate ale Elveției vorŭ vede în fine lucrurile sub adevĕratulŭ aspectŭ, că vorŭ usa de totă influența lorŭ și vorŭ face totŭ posibilulŭ spre a preveni o catastrofă multŭ mai iminentă de cum se crede și care va fi mai desastrósă de câtŭ îșĭ póte închipui cine-va în acestŭ momentŭ.

DIN SĔLAGIU.

Se vede că apucătura șirétă de a întrebuința portretulŭ Papei ca mijlocŭ de maghiarisare a produsŭ mare turburare între preoții românĭ gr. cat. din Sĕlagiu, căcĭ eată că ni se mai trimete o corespondență de următorulŭ cuprinsŭ:

Posa S. S. Leo XIII. ca obiectŭ de speculă pentru Kulturegylet. O societate din Viena în frunte cu D. conte I. K. Majlath editézà posa gloriosului Pontifice Rom. Leo alŭ XIII., pre care, din incidentulŭ iubileului sacerdotalŭ de 50 de anĭ, litografată în mii de esemplare, o expedară în tóte regiunile lumei catolice pe lângă unŭ prețŭ de 1 fl. 10 cr.

De acéstă onóre am fostŭ părtașŭ și eu, fiindŭ surprinsŭ cu unŭ pachetŭ dela postă, pre care nu l'am fostŭ așteptatŭ, ba, precum sciu, alțĭ preoțĭ românĭ gr. c. asemenea au fostŭ învrednicițĭ cu atențiune sus numitei societățĭ trimițĕndu-li-se posa, fără a-o fi cerutŭ.

La prima vedere m'am bucuratŭ de ocasiunea binevenită, dér neprecalculată, că am primitŭ imaginea beatissimului Părinte, care prin binecuvêntata și înțelépta sa guvernare face epocă în istoria bisericei romane. Ce'mĭ fù însĕ mirarea când mai târdiu a trebuitŭ sĕ mĕ convingŭ, că vinderea posei Sânției sale, afără de scopurĭ pietóse a mai avutŭ și altulŭ — a câștiga banĭ de unde sĕ se pótă da ajutorŭ „Kulturegylet"-ului din Ardelŭ. Așa se justifică D. Conte, după „Pesti Napló" nr. 198 a. c.

Este o dicală: „De ce unulŭ se îngrașe, altulŭ piere." Scopurile „Kulturegyleturilorŭ" potŭ sĕ convină dorințelorŭ și aspirațiunilorŭ nobilelui Conte, care în opulŭ sĕu „A Majlath család tragädiája" se afirmă ca descendintele unei familii de Ceangăi din Moldova, cu tóte că istoria scie deduce altfeliu genealogia Mailat-eștilorŭ venițĭ în Ardealŭ. D-sa póte pune la cale ca obiectŭ de speculă kulturegyletistŭ chiar și posa S. Părinte

Leo alŭ XIII. Acesta este bunulŭ gustŭ alŭ d-lui conte, dér, fără sĕ am motive de a-lŭ invidia, sĕ ne ierte d-lŭ conte et. compania, décă domnimea dela putere ne constringe pe cale, așa numită *legală*, a contribui miile cu sila în ajutorul unor scopurĭ ce au tendință a ne sdrobi cu banii proprii, vomŭ sci ocoli dóră mijlócele învescate in costumŭ câtŭ de ademenitorŭ, cu scopulŭ vĕditŭ de a ne duce pe alunecușŭ chiar in lumina dilei.

Românii de bună voiă nu-și vorŭ da banii ca sĕ fiă ajutorate societăți ce și-au ales devisa a nimici limba și datinele nóstre strămoșesci. Nu ne trebue nicĭ chiar posa S. Părinte pe lângă unŭ astfelŭ de prețŭ odiosŭ. Orĭ ce fericire pămêntească vomŭ declina-o mai bine, decâtŭ sĕ dămŭ mână de ajutorŭ la scopurĭ ce pretindŭ sĕ jertfimŭ unŭ tersaur, care strămoșilorŭ noștri li-a fostŭ mai scumpŭ chiar și decâtŭ viéța lorŭ. De câte orĭ așadéră vomŭ intimpina încercărĭ de ademenire și ispite, fiă sub orĭ ce formă, nu vomŭ pregeta a striga unulŭ altuia: „hic niger est, hunc tu Romane caveto!“

Posa o-am retrimisŭ de unde a venitŭ. Vomŭ sci noi sĕ nĭ-o procurămŭ și din altŭ locŭ, fără a contribui prin acésta pentru scopurĭ dușmane nouĕ. Cred că vorŭ urma și alții unui:

Preotŭ din Sĕlagiu.

Unŭ gheșeftŭ militarŭ în Rusia.

In Rusia se vorbesce multŭ de o afacere, care sémĕna fórte cu aceea care ocupă acum atenția publică din România. Étă în resumatŭ acéstă tristă afacere:

D-lŭ generalŭ Blagoeff a avutŭ sĕ facă nisce aprovisionărĭ pentru garnisónele din Caucas; militarulŭ s'a înțelesŭ cu nisce antepreneri și și-a sustrasŭ din suma alcătuită pentru provisionărĭ suma de 750.000 ruble, adecă ceva ca 1.825.000 lei. Din nenorocire pentru hoțĭ, afacerea s'a denunțatŭ și au ajunsŭ la urechile autoritățilorŭ competente. Generalulŭ a fostŭ datŭ judecăței, dér a doua di după ce s'a pronunțatŭ comisiunea militară, care l'a trimisŭ înaintea consiliului de resboiu, generalulŭ Blagoeff *s'a impușcatŭ*.

Suntŭ sgomote sinistre privitóre la acéstă sinucidere dramatică; se dice că séra în ajunulŭ morței generalului a venitŭ la dênsulŭ fratele sĕu col. Alexandru Ivanovicĭ Blagoeff care i-a vorbit fórte crudŭ de afacerea sa și apoi i-a remisŭ unŭ revorverŭ cumpĕratŭ, dicêndu-i:

— Credŭ că înțelegĭ bine că cestiunea de onóre pentru familia ta atérnă de tine. N'ai de făcutŭ altceva decâtŭ sĕ te impuscĭ. Și generalulŭ a primitŭ sfatulŭ datŭ, a acceptatŭ revolverulŭ întinsŭ de frate și și-a sburatŭ creerii.

In cercurile militare acéstă sinucidere se comentéză în favórea sinucisului. Opinia publică asemenea explică mórtea militarului într'unŭ modŭ favorabilŭ pentru dênsulŭ.

„Mai bine mórte decâtŭ stigmatulŭ infamieĭ.“ dicŭ toțĭ, toțĭ... și au dreptate. Tóte bune, dér cum rĕmâne cu milióanele furate? Asta-i asta!

SCIRILE DILEI.

Ministrulŭ honvedimei a adresatŭ municipiilorŭ unŭ cerculară de cuprinsulŭ, că țĕrile corónei ungare au sĕ dea pentru anulŭ 1888 unŭ *contingentŭ* de 39,552 recruțĭ și 3935 reserviștĭ de întregire. Din acestŭ contingentŭ se vine pe Ardealŭ, Bănatŭ și Téra ungurésca 34.753 recruțĭ și 3475 reserviștĭ de intregire, pe Croația și Slavonia 4762 recruțĭ și 476 reserviștĭ de întregire, și pe Fiume 37 recruțĭ și 4 reserviștĭ de întregire.

* * *

Fortificarea Focșanilorŭ în Moldova s'a decisŭ sĕ se facă câtu de curêndŭ. „Lupta“, spune că acéstă localitate va fi întărită cu 60 de cupole de oțelŭ, care vorŭ trebui predate celŭ multŭ până în luna lui Octomvre. Aceste 60 cupole au fostŭ comandate în Germania pe prețŭ de 60,000 lei fiecare, ceea ce ridică numai prețulŭ cupolelorŭ la suma de 3,600,000.

* * *

Slovacii au suferitŭ o pierdere grea de reparatŭ. Marele lorŭ naționalistŭ preotulŭ *Iosef Miloslav Hurban* a muritŭ în Hluboka. Hurban a jucatŭ unŭ importantŭ rolŭ în 1848/9. A suferitŭ arestŭ, a avutŭ procese de pressă, a combătutŭ până în ultimele sale momente cu bărbăția uneltirile de maghiarisare. Hurbanŭ, care ține cu unŭ fanatismŭ vrednicŭ de imitatŭ la naționalitatea sa, a fostŭ născutŭ în anulŭ 1819. Ca autorŭ are două lucrărĭ însemnate, una politică care tractéză cestiunea slovacă, și alta literară. Elŭ lăsa în urmă'i doi fii: unulŭ scriitorŭ și altulŭ preotŭ.

* * *

Precum se raportéză din Clușiu, pe drumulŭ dintre Apahida și Valasudŭ s'a furatŭ o ladă cu 25 chilograme dinamită, ce aparținea firmei Misselbacher din Clușiu. Dinamita era destinată pentru inspectoratulŭ minelorŭ dela Rodna. Făptuitorii nu suntŭ cunoscuțĭ.

* * *

In ședința dela 16 Februarie n. a *camerei deputațilorŭ din Viena* s'a adresatŭ ministrului de comerțŭ următórea *interpelare*: Comitetulŭ reuniunei germane naționale din Stiria a datŭ în Gratz la 9 Februarie 1888 următórea telegramă: „Inălțimei Sale cancelarului imperiului prințŭ Bismark în Berlinŭ. Noi Germanii ne temem de Dumnedeu, dér de nimenea altulŭ în lume! Intonămŭ cu urărĭ acéstŭ măndru cuvêntŭ și strigămŭ din inimă recunoscĕtóre: Salute înțeleptului cărmuitorŭ prin a căruia putere creatóre s'a unitŭ poporulŭ germanŭ, pentru respingerea dușmanilorŭ dela țermii Mării Baltice până la pólele Alpilorŭ, salute înaltului erou, care a creatŭ noulŭ imperiu germanŭ și care a însuflatŭ in sufletulŭ poporului germanŭ măndriă și curagiu; salute prințului Bismark, marelui erou germanŭ; de trei orĭ salute!“ Acéstă telegramă n'a fostŭ espedată de oficiulŭ telegraficŭ ci celui care a predat'o i s'a spusŭ, că nu e potrivitŭ d'a fi espedată. De aceea interpelanții (Nemții) întrébă pe ministrulŭ de comerțŭ: prin ce lege se póte justifica oprirea espedărei acestei telegrame?

* * *

Têrgulŭ anualŭ de vite ce s'a ținutu în dilele trecute în *Reghinulŭ săsescŭ* a fostŭ visitatŭ de fórte puținĭ cumpĕrătorĭ marĭ, pe când vite de vêndare au fostŭ nespusŭ de multe. S'au vêndutŭ 2975 vite și 2796 cai.

* * *

Precum amŭ amintitŭ, Duminecă séra va fi concertulŭ d-lui *Constantinŭ Georgescu* în sala hotelului Nr. 1. D-lŭ Georgescu e unŭ baritonistŭ, cu voce forte și cu tóte astea mlădiósă în tóte nuanțele, și dulce. D-sa promite a deveni unŭ escelentŭ și de admiratŭ cântărețu, orĭ ce ar dice unii invidioșĭ.

* * *

† Profesorulŭ în retragere dela scóla reală și comercială din Brașovŭ **Ioanŭ Stinghe**, după o bólă îndelungată și grea, a rĕposatŭ astădĭ și amŭ înțelesŭ, că corpulŭ profesoralŭ dela scólele centrale române din Brașovŭ, cu ocasiunea înmormêntării nu-și va manifesta condolența sa către reposatulŭ seu colegŭ prin depunerea unei corône, ci banii ce s'ar da pentru o coronă îi va depune ca basă la unŭ fondŭ pentru ajutorarea studențilorŭ sĕracĭ dela acestea scóle.

Nu putemŭ decâtŭ sĕ aprobămŭ din inimă acéstă hotărîre binefăcĕtóre.

Stupăritulŭ.

Voila, Ianuarie 1888.

(Urmare)

In acéstă privință credŭ că va face bunŭ serviciu orĭ și cui, carele voesce sĕ se ocupe cu stupăritulŭ într'unŭ modŭ rațională, seu carele până acum s'a ocupatŭ după sistemulŭ vechiu, orĭ mai bine fără nicĭ unŭ sistemŭ, opșorulŭ apărutŭ de curêndŭ în institutulŭ tipograficŭ din Sibiiu și intitulatŭ: *„Cursŭ de stupăritŭ“*, Prelegerĭ ținute cu învĕțătorii grănițerescĭ la Deva în Februarie și la Vaida-rece în Iulie 1886 în urma dispositiunii comitetului administrativŭ alŭ scólelorŭ grănițerescĭ din fostulŭ regimentŭ I-iu de graniță, de *Augustinŭ Deganŭ*, învĕțătorŭ-dirigentŭ grănițerescŭ, Sibiiu 1887.

Opșorulŭ conține 80 pagine și o broșurița cu 33 figurĭ, alăturată la finea cărții. Cartea e bine adjustă, lucrată cu îngrijire și diligință și cu multă cunoscință de causă.

'Și vorŭ aduce aminte on. cetitorĭ de articolulŭ publicatŭ de mine în N-rii 156 și 157 ai acestei prețuite foi în véra anului 1886, în urma cursului de stupăritŭ, ce l'a ținutŭ cu învĕțătorii grănițerescĭ autorulŭ broșurei de față. De atuncĭ a doveditŭ confratele Deganŭ, că nu este unŭ plagiatorŭ, ci că este unŭ specialistŭ în ramulŭ stupăritului, ce credŭ că o vorŭ întări toțĭ frații colegĭ, carĭ au luatŭ parte la cursurile de stupăritŭ, ținute în urma dispositiunii comitetului administrativŭ alŭ scólelorŭ fostului regim. I. românŭ de graniță în Deva și Vaida-rece de acestŭ dextru învĕțătorŭ și stuparŭ, precum și toțĭ aceia carĭ vorŭ ave ocasiune a ceti opșorulŭ edatŭ de dênsulŭ.

Se înțelege, că și aci meritulŭ, de a se fi ridicatŭ confratele Deganŭ pe o treptă atâtŭ de înaltă în ramulŭ stupăritului rațională, este alŭ comitetului administratorŭ alŭ scólelorŭ grănițerescĭ și în specialŭ alŭ Ilustrității Sale D-lui Baronŭ Ursu, președinte alŭ acelui comitetu, carele l'a ajutatŭ multŭ de a se cultiva în acéstă direcțiune, trimițêndu-lŭ la espositiunea regnicolară din anulŭ 1885, ca se studieze secțiunea stupăritului, unde se înțelege și-a amplificatŭ multŭ cunoscințele avute pre acéstŭ terenŭ.

Nu numai cu acéstă ocasiune, ci cu multŭ mai înainte Comitetulŭ administrătorŭ alŭ scólelorŭ grănițerescĭ și-a îndreptatŭ atențiunea asupra acestui ramŭ rentabilŭ și folositorŭ, precum și a altor ramĭ de economia, îmbărbătândŭ și lăudândŭ pe învĕțătorii carĭ s'au distinsŭ într'o direcțiune seu alta.

Interesulŭ celŭ viu de binele némului sĕu l'a doveditŭ Ilustr. Sa D-lŭ Baronŭ și prin introducerea industriei de casă în scólele grănițerescĭ, încă de pe la a. 1879; ér pentru fetițe — care o dată au sĕ devină mame — s'a îngrijitŭ prin deschiderea de scóle de fetițe, unde pe lângă instrucțiune se predă și lucrul de mână, precum și instrucțiunea în facerea mâncărilorŭ etc., pe aceste din urmă însĕ d-nele învĕțătóre sĕ nu pregete a pune celŭ mai mare pondŭ, căcĭ mâncările bune și gustóse au sĕ desvețe poporulŭ nostru dela aplecarea către bĕutură, căcĭ — după cum s'a disŭ în alt locŭ — lipsa de mâncărĭ bune și gustóse: mână pe mulțĭ ómenĭ la loculŭ de esândă — în cârciumă. Decĭ acéstă împregiurare d-nele învĕțătóre sĕ și-o însemne bine.

Până acum la școlele grănițerescĭ suntŭ patru posturĭ de invĕțătóre, anume în: Cugirŭ, Orlatŭ, Voila și Vaida-rece și credemŭ, că aceste se vorŭ înmulți succesivŭ în interesulŭ fetițelorŭ nóstre, care încă trebue se se desvólte amĕsuratŭ recerințelorŭ timpului.

Multe bune și folositóre va mai face Ilustritatea s'a D-lŭ Baronŭ Ursŭ, carele se vede că totŭ restulŭ scumpei sale viețĭ și-l'a devotatŭ causei scolare și prin acésta binelui națiunei române; — dér

---

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

(5)

STRĂBUNII NOȘTRI

Novelă istorică

Anulu 101 după Christ.

Cartea III. — Grădina palatului Zarmiz-Edanului.

Longinŭ făcu câțiva pașĭ înapoi și se opri cu spatele de trunchiulŭ unui arbore. Fiiulŭ Regelui înaintă pe furișŭ ca o vulpe, *rinjindŭ* mereu ca *Risulŭ* de munte.

Atuncĭ ochii Romanului vĕdură o groznică faptă: în urma lui Decidav venea, ușóră, sorá-sa, și când acesta fu la câți-va pașĭ, gata sĕ se rĕpĕdă asupra lui, mâna ei cădŭ, teribilă, și unŭ junghiu puternicŭ intră până în mânerŭ între spetele tinĕrului: elŭ se dobori greoiu la pămêntŭ.

Unŭ minutŭ ea rĕmase în picióre în lumina de lună, naltă, puternică, mănósă, ca deița rĕsbunării. Apoi, rupêndu-șĭ unŭ șirŭ de mărgele ce purta la gâtu:

— În cea dela mijlocŭ, dise, și fugi.

Cartea IV. — Cele de-apoi.

CAP. XI.

In diua următóre, în tabără, tóte căpeteniele triburilorŭ erau strînse în jurulŭ Regelui în consiliu: venise unŭ nou solŭ dela Romanĭ, care cerea rĕspunsulŭ din urmă alŭ lui Decebalŭ și liberarea lui Longinŭ.

Toțĭ *Zarabii*: Diige, Scorylo, Bărhală, Mucapar și bĕtrânii căpitanĭ ai veteranilorŭ: tarabostulŭ Tiernei, alŭ Drobetei și Tibiscului, precum și șefii de prin localitate, capii Albokeenilorŭ și a Sinsilorŭ împreună cu preoții cei marĭ, — erau de față. Avea sĕ se hotărască în acea di de sórtea lui Longinŭ și póte chiar de sórtea Dacilorŭ.

Era o lumină de dimineța, rece, și unŭ aerŭ tare de munțĭ. — era o mișcare măréță de deșteptare, — sunete de cornurĭ, rînchezărĭ de cai, tilince sgomotóse, zarvă și larmă ca în orĭ-ce tabără. Domnulŭ și toțĭ curtenii așteptau rĕsărirea sórelui, a cărui lumină înaintemergĕtóre începea sĕ gonéscă céța nopții.

Decebalŭ își trăgea mâna ușorŭ prin barbă.

— Totŭ n'a venitŭ? întrebă elŭ pe fratele sĕu Diige.

— Nu, dómne, n'a venitŭ încă.

Decebalŭ tăcù și așteptă érășĭ. Cele dintâiu vêrfurĭ de rade începeau sĕ scapete dincóce de dunga orizontului. Nerăbdarea și mirarea cuprindeau pe Rege. După câtva timpŭ, elŭ întrebă din nou, supĕratŭ:

— Totŭ n'a venitŭ?

— Nu încă, rĕspunse sfiosŭ Diige.

Atuncĭ Regele se sculă în picióre.

— Bărhală! strigă elŭ.

Îndată eși din rangurile nobililorŭ unŭ omŭ bine legatŭ, potrivitŭ la statură, îmbrăcatŭ cu pieptarŭ de aramă și se pironi țapănŭ în fața Regelui.

— Sĕ-i dai bătae la spete ca sĕ-lŭ învețĭ sĕ umble! porunci elŭ. Apoi păși înainte pe o cărare din pădure, urmatŭ de întréga curte, care rĕmăsese încremenită de porunca ce o dedese Regele lui Bărhală de-a bate pe fiiulŭ sĕu Decidav.

Se îndreptară cu toții spre apa Streiului. In rĕsărirea Sórelui se spălară cu toții pe ochĭ, unii mai aprópe și alții mai departe de Rege, și, fiindcă nu se mai puteau duce la Dunăre, făcură jurămêntulŭ celŭ mare sĕ nu se întórcă nicĭ unulŭ acasă până n'orŭ ucide pe toțĭ dușmanii patriei. Apoi reintrară érășĭ în tabără.

Curtea întrégă simția că Regele e măndru de noulŭ solŭ ce i-lŭ trimetea Traianŭ, dér ,ilŭ vedea neliniștitŭ din pricina lipsei lui Decidav. Curtenii nu cunosceau causa acestei nelinistĭ, căcĭ ei nu sciau tocméla care se urmase între Rege și copii sĕi, cu privire la Longinŭ, — și lui Decebalŭ îi trebuia neapĕratŭ sĕ afle, înainte de-a vorbi cu solulŭ lui Traianŭ, décă Longinŭ a destăinuitŭ ceva sĕu nu.

In culmea neastêmpĕrului, Regele chemă pe Vezinas și pe fratele sĕu Diige și trecură într'o poeniță dealăturĭ, după ce Bărhală, cu câțiva călărețĭ cistobacĭ se așezară de pază.

— Zivindide, dise Regele, apucândŭ pe Vezinas de sfóra cu care acesta își lega haina la gâtŭ, ce credĭ?...

— Eu, dómne, credŭ că nu am spusŭ nimicŭ.

— Credĭ?... dise Regele iritatŭ.

— Așa îmĭ pare, rĕspunse Vezinas. Acestŭ Romanŭ era mai bine sĕ fiă Dacŭ: scie multe și spune puține.

durere! multe din eforiele școlare, carĭ in prima linia arŭ trebui sĕ-i stea Ilustrităţii Sale intr'ajutorŭ, lucră din nesocotinţă seu din rĕinţă în contra salutarielorŭ și bunelorŭ intenţiunĭ ale Ilustrităţii Sale, persecutândŭ sub pretecste de nimicŭ pe cei mai harnicĭ învĕţătorĭ — căcĭ la scólele grăniţerescĭ nu póte fi vorba de învĕţătorĭ slabĭ — prin ce indirectŭ zădărnicescŭ bunele intenţiunĭ ale Ilustrităţii Sale. Ar fi timpulŭ sĕ'șĭ vină în fire și acei nesocotiţĭ membri eforialĭ, carĭ află plăcere în persecutarea învĕţătorilorŭ, căcĭ prin aceea numai strică, er nu ajută, decum sĕ folosescă școlelorŭ și prin urmare și copiilorŭ lorŭ. Er unŭ învĕţătorŭ persecutatŭ pre nedreptulŭ și chiar numai din rĕutate, nu'șĭ póte face nicĭ datoria în școlă și nu se póte ocupa nicĭ cu literatura, când în ambele casurĭ îĭ trebue liniște sufletescă. Și astădĭ e unŭ slabŭ învĕţătorŭ acela, despre carele nu scie lumea că trăiesce și elŭ. Credemŭ a nu ne vede necesitaţĭ mai târdiu ca se ne provocămŭ la casurĭ speciale, căcĭ cei vinovaţĭ vorŭ înţelege la adresa cui sună aceste șire și se vorŭ indrepta, decă ţinŭ încă la simţulŭ de onóre și la neamulŭ lorŭ românescŭ.

(Va urma).

Literatură.

Ni s'a trimisŭ **catalogulŭ cărţilorŭ aflătore în librăria seminariului metropolitanŭ din Blașŭ.** In acéstă librăria se află unŭ numĕrŭ frumosŭ de cărţĭ parte în comisiune, parte în proprietatea și editura tipografiei seminariului metropolitanŭ de acolo. In specialŭ se potŭ procura dela acéstă librăriă diferite cărţĭ bisericescĭ; cărţĭ scolastice pentru seminariele clericalĭ; cărţĭ scolastice pentru gimnasii, scóle reale, civilĭ și preparandii: cărţĭ scolastice pentru scólele elementare, primarĭ și poporalĭ: diferite mape (charte), globulŭ, semigloburile, mașina de calculatŭ, tabele românescĭ de păreţĭ etc.: apoi cărţĭ istorice de diferite felurĭ, tipăriturĭ pentru oficiile protopopescĭ, parochialĭ și învĕţătorescĭ, tipăriturĭ pentru notarii de cercŭ și comunalĭ, etc. La cerere cărţile procurate din acéstă librăriă se potŭ lega după placŭ în compactoria propriă a seminariului.

Intemplărĭ diferite.

Furtu și dinamită. Ni se scrie din *Vinţulu de josŭ*: In sĕptĕmâna trecută s'a furatŭ din biserica rom. cat. din Vinţulŭ inferiorŭ o stea de aurŭ pe care o numescŭ „repide" seu „Szentség". Făptuitorulŭ e necunoscutŭ și gendarmeria ilŭ urmăresce. Cu acéstă ocasiune, căutându-se după obiectulŭ furatŭ în biserica reformată din locŭ, care e deja părăsită de mai mulţĭ anĭ, s'a aflatŭ o ladă cu dinamită. Acestŭ materialŭ a fostŭ depusŭ acolo de fiulu preotului reformatŭ Peterfy. Lada s'a confiscatŭ de către gendarmĭ și mai multŭ nimicŭ nu s'a facutŭ. De se afla lada cu dinamită în biserica românéscă, preotulŭ dimpreună cu fiu-seu cu totŭ ar fi fostŭ încvartiratu la Nr. 1 în Alba-Iulia, er diarele unguresci arŭ fi urlatŭ câtŭ le ia gura, că s'a descoperitŭ unŭ complotŭ daco-românŭ.

Porculŭ-calu. Intr'o comună din comitatulŭ Ternavei marĭ s'a datŭ la 15 Februarie n. unŭ pașaportŭ de cai cu următórea descriere a calului: „Mărimea: 42 centimetri; Colórea: negră; secsulŭ: porcŭ!" Notarulŭ comunalŭ, cum sĕ vede, n'avusese blanchete de pașaporte pentru porcĭ și așa folosise pentru unŭ porcŭ unu pașaportŭ de cai fără se facă vr'o corectură. Omulŭ îșĭ ajută cum póte.

Logodnă in pivniţă. In comuna Belinŭ din comitatulŭ Treiscaune s'a serbatŭ la 12 Februarie n. o logodnă în casa lui Bodo Jozsef. După mâncare și beutură a urmatŭ joculŭ. Micŭ și mare, bĕtrânĭ și tinerĭ, toţĭ începură sĕ sară la „csárdás". Deodată însĕ podéla casei se surpă și jucăușii se pomeniră în pivniţă. Unii cădură în putinele cu vardă, alţii pe grămedile cu cartofi. Toţĭ erau grămădiţĭ unii peste alţii. Nu s'a întêmplatŭ însĕ nicĭ o nenorocire mai mare. S'a ridicatŭ care cum a pututŭ și s'au dusŭ la ale lorŭ, mulţumindŭ lui Dumnedeu, că au scăpatŭ teferĭ din acéstă veselă petrecere, începută în casă și terminată în pivniţă.

Concertŭ în Dobra.

Concertŭ va arangia corulŭ bărbătescŭ din *Dobra* la 14 (26) Februarie 1888 în sala hotelului „la Husariu". Venitulŭ curatŭ e destinatŭ în favorulŭ fondului acestui corŭ. După concertŭ petrecere cu danţŭ. Inceputulŭ la 8 óre sera.

Preţurile de întrare: o personă Loculŭ I 80 cr. — Loculu II 60 cr. — Parterŭ 40 cr. Pentru copii parterŭ 10 cr. Bilete se potŭ căpĕta la d-nulŭ N. Herbaiu și séra la cassă.

Programulŭ e: 1. „Cântecŭ de jertfă" de L. v. Beethoven, esecutatŭ de corulŭ bărbătescŭ. 2. „Povestea fetei I-iu" de A. Panŭ, declamată de N. Herbaiu. 3. „Cucuruzŭ" de Humpel, esecutatŭ de corulŭ bărbătescŭ. 4. „Miedulŭ nopţei" și „Doue inimĭ" de G. Dima, esecutate solo de I. Ogneanŭ. 5. „Detunata" de Em. V. Neiedly, esecutată de corulŭ bărbătescŭ. 6. „Variaţiunĭ pentru violină" de Kallay F. 7. Irmosulŭ Pastelorŭ" de C. G. Porumbescu, esecutatŭ de corulŭ bărbătescŭ. 8. „Despotŭ Vodă" — Scena temniţei — de V. Alexandri, declamată de Ios. Morariu și I. Ogneanu. 9. a) „S'o vedĭ mamă" horă poporală aranjată de Gr. B. b) „In pădure" de T. de Flondor, esecutate de corulŭ bărbătescŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Petersburg, 24 Februarie. Unŭ comunicatŭ alŭ guvernului publicatŭ în fóia oficială declară, că guvernulŭ consideră ca imperiósă depărtarea prinţului de Coburg din Bulgaria, ca regentŭ ilegalŭ și usurpatorŭ alŭ puterii ce este. Guvernulŭ nu face pe nimenea responsabilŭ pentru trecutŭ; deja o sinceră recunóscere a rătăcirilorŭ va fi de ajunsŭ în ochii guvernului ca garanţia pentru o întórcere spre mai bine.

Rusia doresce esclusivŭ binele Bulgariei. După depărtarea usurpatorului, cea dinteiu dorinţă sinceră a representanţilorŭ bulgarĭ va fi de ajunsŭ, ca cele trecute se le dea uitărei și se restabilescă raporturile cordiale de mai nainte. Bulgarii sĕ-și unéscă în fine opintirile, ca sĕ aducă patria pe calea legalităţii, atuncĭ ori-ce amesteсŭ streinŭ va deveni fără scopŭ și superfluu.

Guvernulŭ refusă a-și lua în ajutorŭ mĕsurĭ violente, ci mijloculŭ de a se asigura liniștea generală zace în înlăturarea stărei actuale.

Parisŭ, 24 Februarie. Camera a votatŭ cu 248 contra 220 fondulŭ secretŭ, deórece guvernulŭ a pusŭ cestiunea cabinetului.

DIVERSE.

O statistică asupra discursului principelui de Bismark. „Norddeutsche Allg. Zeitung" dă asupra espediţielorŭ făcute cu discursulŭ principelui de Bismark următórele date statistice: Discursulŭ cancelarului imperiului a fostŭ espediatŭ în aceeașĭ di din Berlinŭ, fiă în estracte, fiă *in extenso*, în 1218 telegrame, cuprindêndŭ unŭ totalŭ de 194.296 cuvinte, la 326 destinaţiunĭ diferite, atâtŭ în Germania câtŭ și în streinĕtate și până în regiunile cele mai depărtate de pe glob. Acestŭ discursŭ conţine în totalŭ 10.997 cuvinte. O parte din telegramele de espediţiune, erau redigiate în limbĭ streine. Pentru a grăbi serviciulŭ de espediare a telegramelorŭ, 235 impiegaţĭ operândŭ la 222 aparate, au lucratŭ di și nópte. La acéstă lucrare trebue sĕ se adaugă unŭ mare numĕr de telegrame de mulţumire, de felicitare și de adesiune, adresate din tóte părţile principelui cancelarŭ, și la multe din ele principele rĕspunse imediatŭ.

Unŭ manuscriptŭ preţiosŭ. La biblioteca din Trêves s'a descoperitŭ unŭ manuscriptŭ interesantŭ. Acesta este unŭ fragmentŭ din o vechia poemă francesă, alŭ cărei autorŭ, după notele ce se află în josulŭ textului, n'ar fi altulŭ de câtŭ Richard Inimă de Leu, regele Angliei. Aruncatŭ de o furtună pe côstele Dalmaţiei, la reîntórcerea sa de pe pămêntulŭ sântŭ, Richard fusese opritŭ ca prisonierŭ de împĕratulŭ Enricŭ IV, la Maienţa, apoi la castelulŭ dela Trifels, unde-lŭ regăsi favoritulŭ sĕu, poetulŭ Blondel. In timpulŭ captivităţei sale în Germania, elŭ ar fi compusŭ acéstă poemă, care are ca titlu: *Sfânta Nona și fiulŭ ei sf. Devy.*

Elŭ póte sĕ scie. Unŭ arestantŭ din Caiena, colonia francesă de pedepsă, a primitŭ dela guvernatorŭ permisiunea de a se căsători cu o tovarășă de esiliu, decă va produce atestatŭ despre mórtea nevestei sale dintâiu. Se scrise la autorităţile respective, déră scrisórea veni nerespunsă înapoi. Fiindcă arestantulŭ voia cu totŭ dinadinsulŭ sĕ se cunune fără amânare, guvernatorulŭ dise: „Nu este nicĭ o probă, că nevasta ta cea dintâiu a muritŭ: cum vei dovedi acésta?"

„Forte simplu" rĕspunse arestantulŭ, „pentru ce altceva suntŭ eu aicea, decă nu fiind-că eu am omorît-o?!" După acéstă dovadă deplinŭ mulţămitóre s'a sĕvêrșitŭ cununia numai decâtŭ.

Luptă rusescă. Din Iașĭ se scrie către „N. f. Presse" din Viena: In Chișineu, capitala Basarabiei, tótă lumea vorbesce despre următorulŭ incidentŭ: In clubulŭ nobililorŭ de acolo s'a iscatŭ acum câteva dile o certă între unŭ domn Pavelŭ Uzakow și unŭ prinţŭ din Caucazŭ, Temariafi. Lucrurile ajunseră la duelŭ și cei doi adversarĭ schimbară doue glonţe fără resultatŭ. A doua di se întêlniră și se carambolară din club.

Cursulŭ pieţei Brașovŭ

din 24 Februarie st. n. 1888.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.52	Vend.	8.55
Argintŭ românescŭ	"	8.47	"	8.50
Napoleon-d'orĭ	"	10.02	"	10.05
Lire turcescĭ	"	11.32	"	11.37
Imperialĭ	"	10.32	"	10.37
Galbinĭ	"	5.88	"	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	"	101.—	"	102.—
" " " 5%	"	98.—	"	99.—
Ruble Rusescĭ	"	107.—	"	108.—
Discontulŭ	6½—8% pe anu			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 23 Februarie st. n. 1888.

Renta de auru 4%	96.45
Renta de hârtiă 5%	82.80
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	147.80
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	94.
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	123.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	
Bonurĭ rurale ungare	104.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Banatu-Timișu	103.60
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Transilvane	103.78
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	—
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	119.25
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	122.80
Renta de hârtiă austriacă	77.55
Renta de argintŭ austriacă	78.85
Renta de aurŭ austriacă	108.20
Losurĭ din 1860	133.—
Acţiunile băncei austro-ungare	858.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur.	269.15
Acţiunile băncei de creditŭ austr.	268.50
Galbinĭ împărătescĭ	5.98
Napoleon-d'orĭ	10.05
Mărcĭ 100 imp. germane	62.22½
Londra 10 Livres sterlinge	126.90

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

— Vîră'ţĭ pumnulŭ în gură, popo, și nu vorbi decă te-ai pĕcătoșitŭ, îĭ rĕspunse Regele.

Și după aceea plecă de lângă elŭ și se apropia de Diige, încetŭ și pe gândurĭ. Dér abia ajunse lângă elŭ, și'i întórse spatele numai decâtŭ, fără a'i dice nicĭ unŭ cuvêntŭ. Apoi se opri în poiană, singurŭ, și părŭ a se gândi. Fratele sĕu era șiretŭ și nu-lŭ iubia Vezinas era singurulŭ bărbatŭ în faţa căruia sumeţia regéscă se potolea. De aceea Regele, după câteva minute de gândire, se apropia ér de preotŭ și, nesigurŭ, cu mâna pe haina acestuia îi dise încetŭ:

— Îmĭ pare că am facutŭ o greșală.

— Sciu, rĕspunse Vezinas.

— Cum scii? întrebă Regele restitŭ. Decă sciai de ce nu m'ai opritŭ?...

— Fiindcă Zalmolcse m'a făcutŭ numai popă, nu m'a făcutŭ Rege.

— Ei, te-ai prostitŭ! dise Regele restitŭ. Și voi sĕ plece, dér érășĭ se opri.

— Fiiulŭ meu e cam iute... ilŭ va fi omorîtu decă nu va fi spusŭ nimicŭ.

— Și va fi făcutŭ unŭ lucru rĕu și fără folosŭ, dise Vezinas.

— Ba va fi facutŭ bine! strigă Decebalŭ supĕratŭ.

Vezinas se uită la elŭ cu milă. Toţĭ cunosceau pe Decebalŭ, dér nimenĭ nu-lŭ înţelegea mai bine ca bĕtrânulŭ preotŭ. Decebalŭ era adesea cânosŭ și nedreptŭ; ucidea și spândura fără multă chibzuinţă. Dér... înaintea ochilorŭ lui alerga umbra cea mare a Patriei! Era facutŭ din acea schijă de ómenĭ, carĭ de viu se îngropa până în brâu în pămêntulŭ ce i-a născutŭ și crescutŭ, carĭ trăiescŭ și morŭ cu o singură ideă între tîmple: ţéra! Preotulŭ ilŭ înţelegea: Era strînsŭ bietulŭ leu în lanţurile nevoii, și se sbătea se scape. Supĕrările și grijile ilŭ făcuseră mai rĕu decâtŭ în adevĕrŭ era... Și preotulŭ veni binișorŭ lângă Rege și-i șopti la ureche:

— Putemŭ, dómne, afla prin chiar Longinus...

— Așa... dise Regele uitându-șĭ mânia, putemŭ...

— Sĕ se trimită ómenĭ după elŭ. Decă va fi adusŭ viu e semnŭ că a spusŭ.

— Dér decă nu va veni? întrebă Regele posomorîtŭ.

— E semnŭ rĕu... Atuncĭ vomŭ chema pe Dochia și ea ne va spune.

— Așa este, sĕ-i cheme, sĕ-i cheme pe amêndoi, sĕ vină și ficămea. Bărhală! strigă Regele către comandantulŭ Cistobacilorŭ, sĕ te ducĭ la tîrgŭ sĕ aducĭ pe Romanŭ, m'ai înţelesŭ? și totodată sĕ dai de scire corului feciórelorŭ că am băgatŭ de semă lipsa lui dela rugăciunea de dimineţă. Mergĭ!...

Comandantulŭ Cistobacilorŭ, însĕ, rĕmase pe locŭ.

— Mergĭ! am disŭ, strigă Regele. Bărhală cădu pe brîncĭ.

— Ce vrei sĕ'mĭ spui? Ţi-ai alesŭ rĕu timpulŭ. Spune repede.

— Romanulŭ, dómne e aicĭ. Corulŭ deasemenea a venitŭ.

— E aicĭ? Va sĕ dică e viu? Va se dică a spusŭ? întrebă Regele nerăbdătorŭ. După aceea se întórse iute către Vezinas:

Părinte, a spusŭ! Cânele e alŭ meu! Mĕ voiu duce eu singurŭ și-lŭ voiu ucide!

Apoi se întórse către Sóre înviioratŭ și măreţŭ:

— A tată!... dă-mĭ dile și putere!.. Și fără a mai asculta nicĭ o vorbă porni și reintră în tabĕră.

XII.

Curtea întregă fù mirată când vedu pe Rege mergêndŭ atâtŭ de sprintenŭ și de voiosŭ, și mai cu semă când ilŭ audi poruncindŭ sĕ se aducă scaunulŭ regalŭ din cortŭ și se se pună alăturĭ cu tronulŭ de bolovanĭ.

Intr'adevĕrŭ servii împliniră porunca. Deasupra jilţului Decebalŭ dete ordinŭ se se întindă unŭ acoperișŭ de piele, celŭ mai frumosŭ și mai înfloratŭ ce-lŭ avea în tabără, și apoi porunci sĕ vină Longinus.

Toţĭ cei de faţă erau minunaţĭ de ceea ce avea sĕ se întêmple. Ei se aședară în rêndŭ, după rangŭ, ca în dile de sĕrbătorĭ.

După câtva timpŭ se ivi și Longinus.

Romanulŭ înainta acuma înaltŭ, cu faţa posomorîtă, dér cu bărbăţiă în statură. In urma celorŭ întêmplate de cu séră, elŭ se aștepta la ștrengŭ seu la ţepă: de aceea îșĭ ţinea mâna pe cingĕtóre sub care îșĭ ascunsese bobulŭ de otravă, și ideea apropiatei morţĭ ilŭ întărise par'că mai multŭ. Veni până în dreptulŭ lui Decebalŭ și'i făcu o înclinare din capŭ, atâtŭ de semeţă, că par'că elŭ ar fi fostŭ Regele și celălaltŭ Longin.

(Va urma)

Nr. 564 ex 1887.

EDICTŬ.

Nastasia Crișianu gr. cath. din Nicula cu locuința în Catalina, a intentatŭ procesŭ divorțialŭ contra bărbatului sĕu Bruchentariu Vasilica, care o au părăsitŭ acum 12 anĭ cu necredință, însĕ ubicațiunea inctului nu e cunoscută.

Decĭ Bruchentariu Vasilica gr. cat. din Nicula prin acestŭ Edictŭ se citéză și provócă ca în terminŭ de unŭ anŭ și o ḑi sĕ se presenteze la Presidiulŭ forului matrimonialŭ gr. cath. de I-a instanță a tractutui Dergei spre a fi confruntatŭ cu soția sa și a rĕspunde la acțiune, căcĭ la din contră procesului i se va da cursŭ liberŭ și dênsulŭ va fi înlocuitŭ prin unŭ curatorŭ ad actum.

Dergea, la 18 Februarie 1888.

Ioanŭ Hațieganŭ,
V.-protop. trac. și preside alu for. matr.

1—3

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.